

[Finansministeren.]

hovedsagen må ses i relation til de stigende forsvarsudgifter i de sidste 3 år. Det indtryk, jeg fik af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens indlæg, var da også, at han ikke var helt uenig med mig heri.

Det ærede medlem fremhævede to ulemper ved en for stor skatteudskrivning, nemlig dels at det skulle give en mindre interesse i at økonomisere med de pågældende goder, dels at vi herved fik en for høj progressiv beskatning. Mon det ærede medlem ikke glemte, at meningen med, at det offentlige overtager befolkningens forsyning på et vist område, jo netop altid har været, at man har fundet det urimeligt, at økonomiske muligheder alene skulle være afgørende for behovenes dækning? Dette gælder skoler og sygehuse og efter socialdemokratiets opfattelse også i et vist omfang boliger. Vedrørende den anden ulempe håber jeg, at det ærede medlem er enig med mig om, at den i øjeblikket er større, end den burde være, bl. a. fordi vi fortsat opretholder skattefradragetsreglen og derigennem gør indkomstskalaen mere progressiv end nødvendigt.

Jeg har fortsat den opfattelse, at jo større den samlede skatteudskrivning er, des mere nødvendigt er det at få vort skattesystem reformeret og gjort mere retfærdigt. Men det er iøvrigt nødvendigt, selvom der efterhånden skulle vise sig muligheder for at formindske den samlede skatteudskrivning.

Det skuffede mig derfor noget, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde fået det indtryk, at jeg som min forgænger kun ville lappe på skattesystemet. Dette er ikke tilfældet, jeg har de bedste forsetter og er i fuld gang med arbejdet, som jeg håber vil resultere i forslag, hvis udvalgsbehandling kan tage sin begyndelse i indværende samling. Må jeg gå ud fra, at det ærede medlem er enig med mig om, at en skattereform må tage sit udgangspunkt i en fornuftig ordning af udgiftsfordelingen mellem stat og kommuner, og at det derfor først er nødvendigt at klare reformtankerne på dette område? Det vil da være muligt at gå videre med forslag til både en opholdskommuneskattelev og en ny statsindkomstskattelev. Det af den tidligere regering udarbejdede og nu genfremsatte forslag til

en ny statsindkomstskattelev hænger jo, om jeg så må sige, i luften, så længe byrdefordelingen ikke er fastlagt.

De fremsatte bemærkninger til eksportproblemet har jeg ikke mange kommentarer til. Det glædede mig at høre, at de ærede ordførere hr. Thorkil Kristensen og hr. Aksel Møller havde det indtryk, at erhvervene var positivt indstillet overfor forholdsregler, der kan bidrage til at stimulere eksporten. Regeringen har endnu ikke modtaget nogen beretning fra det af den tidligere regering nedsatte udvalg om støtteforholdsregler overfor eksporten, men lægger megen vægt på, at denne sag fremmes i positiv ånd.

I det hele taget synes jeg, det er glædeligt, at der er så stor enighed om, at fornuftig eksport og forsvarlige investeringer skal nyde støtte. Der kan være uenighed om metoderne, men det afgørende for mig er, at der synes at være en udbredt tilslutning til, at det ikke går af sig selv. Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ikke noget imod det indgreb, der hedder told, og er med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen enig i, at erhvervene gennem ændringer i afskrivningsreglerne skal hjælpes. Efter regeringens opfattelse må overvejelserne over, hvad der på længere sigt kan foretages for at gøre vor økonomi mere konjunkturfast, ske på et så bredt grundlag som muligt, men jeg synes, at det lover godt for positive resultater, at man fra oppositionens side er klar over, at staten og lovgivningsmagten har et ansvar på disse områder.

Vi vil efterhånden få lejlighed til nærmere at drøfte de enkelte spørgsmål i forbindelse med konkrete lovforslag, og sagen vil i sin helhed kunne tages op til drøftelse, når den langtidsoversigt, som statsministeren har bebudet, og som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen flere gange omtalte, foreligger udarbejdet.

Må jeg til slut gøre en enkelt bemærkning om besparelser.

Jeg forstod flere af de ærede ordførere derhen, at de ville bistå mig med at føre en forsigtig finanspolitik. Må jeg takke for dette tilsagn. Det er nødvendigt fremover at sætte tæring efter næring og udvise den største sparsommelighed på alle punkter, hvor der ikke er tale om indgreb i den